

BOYUN EĞME

Güdümlü cehalet ve onun arkasına saklanan devlet aklı

Kirli düzen siyaseti, provokasyonlarla, artık söyleyenin bile inanmadığı yalanlar, en çok uygulayanın korkusunu büyüten zorbalıklarla yürüyor. Zorbalığa boyun eğmemek kadar önemli bir şey var: Zorbanın zorunu gösterip "yumuşak" diktatörlüğe razı etmeye çalışanların zokasını yutmamak. **Sf2**

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 26 NİSAN 2019 CUMA ■ 1 TL

UMUDU ÇOĞALTMAK İÇİN TKP İLE 1 MAYIS'A

Sonuç hâlâ resmileşmedi ama seçimler geride kaldı. Halk için gayriresmi seçim sonuçları şöyle: Bardağın yarısı boş, yarısı dolu. Böyle gelmiş böyle giderciler geriledi. "Bu böyle gitmez" diyenlerse henüz kazanmış değil.

Zorbalıkla, din simsarlığıyla, insanı insana kırdırmayla hükmünü sürdürenlerin canı yandı. Kolay hazmedemedikleri kayıplara uğradılar, onları zor günler bekliyor. Öte yandan, zorbalar kayba uğradı ama kazanan kim, o da belli değil.

AKP'yi yenilgiye uğratmanın bedeli zaferi AKP'ye benzeyerek kutlamak oldu.

Asıl yarışa şimdi başlıyor, iki sınıf arasında: Sömürülenler, emekçiler, işçiler bir yanda, asalaklar, kapitalistler, patronlar diğer yanda.

Patron sınıfının en büyük kozu hükümet. İstediklerini yapmaya hazır olduğunu, patronları memnun etmek için ne gerekiyorsa yapacağını çoktan gösterdi.

Zayıf tarafları ise ortada: Ne alsalar yetmiyor! Öyle çürük bir düzenleri var ki, işçilerin sırtına binen yükü ne kadar artırsalar, düzen tutmuyor.

İşçilerin, halkın zayıf tarafı ise örgütsüzlük. Kendi örgütünde birleşse, patron sınıfının karşısına katıksız kendi gücüyle çıksa, yıkıp geçecek. Ama sahte umutlarla yetinmek zorunda kalıyor.

Ne olursa olsun, bu sefer iş ciddi!

Ölüm kalım meselesi. İşçiler için, alinterinden başka sermayesi olmayanlar için krizde beka sorunu!

KELEBEK ETKİSİ DEĞİL, KOMÜNİST ETKİSİ

2019 seçimlerinde kendini sadece hissettirdi. "Bu düzen değişmeli" diyenlerin toplumda hiçbir etkisi olmayan bir avuç marjinal olduğu yalanıyla artık kimseyi kandıramazlar. Bu etkiyi TKP'nin aldığı oy yaratmadı: TKP'nin oy versin vermesin, büyük kalabalıklar için meşru, takdir edilen, aleyhinde konuşulması zor bir parti olarak yeniden doğuşu yaşandı 31 Mart seçimlerinde. Bunun nasıl bir umut yarattığı, emekçilere nasıl bir özgüven getirdiğini hepimiz biliyoruz, görüyoruz. 1 Mayıs'ta yapılacak en iyi şey belli: Patronların canını sıkacak, emekçilere umut verecek bir güç gösterisi! Bunun için 1 Mayıs'a TKP ile...

PATRONLARA "ENSENİZDEYİZ!" DEMEK İÇİN

Köpeksiz köyde değneksiz gezmeye alıştılar. Örgütsüz işçiye, sendika dediğinde sopa sallamak, haklarını dediğinde kapının önünü göstermek gündelik eğlenceleri. İşçiyle eğlenmek her zaman bu kadar kolay olmuyor elbette.

Son aylarda, patronların canını sıkın şeylere bir de Patronların Ensesindeyiz Dayanışma, Haberleşme ve Mücadele Ağı eklendi.

İşyerlerinde ekmek kavgası verirken, patron oldu bittileriyle baş etmeye çalışan işçiler için umut ışığı oldu. İşçiye kendi gücünü öğretti.

1 Mayıs'ta yapılacak en iyi şey belli: Patronların Ensesindeyiz diyenlerin gücüne güç katmak.

Bunun için 1 Mayıs'a TKP ile...

PATRONLARIN KRİZ FIRSATÇILIĞINA FIRSAT VERMEMEK İÇİN

Ekonomi çoktan tutuşmuştu. Seçim politikalarıyla yangını bir süre bastırdılar, şimdi ateş yükseliyor. Krizden de kötüsü, patronların kriz fırsatçılığı. Kriz bahanesiyle daha çok çalıştırıyorlar, kriz koşulları diyerek işçi çıkartıyorlar, hükümete "bizi krizden kurtar, yasa çıkar işçinin kıdem tazminatını gasp edelim" diyorlar. Asıl güvindikleri, işçinin örgütsüzlüğü. Yalnız yakaladıklarında işsizlik şantajıyla, ölüm korkusuyla, açlıkla terbiye edip esir aldıkları işçiler birlik olup örgütlendiklerinde boyun eğmiyor çünkü. 1 Mayıs'ta yapılacak en iyi şey belli: Patronları korkutmak. Kriz fırsatçılığına hazırlananları iki kere düşünmeye zorlamak. Bunun için 1 Mayıs'a TKP ile...

'1 MAYIS'TA VINÇ GETİRİP KOCAMAN BİR PANKART AÇSAK'

Sömürünün ve krizin en yoğun yaşandığı yer inşaat şantiyeleri. Şantiyelerin tepesindeyse onlar var: kule vinç operatörleri. Yaşamlarını ve kavgalarını anlatırlar. • Sf4

PARTİ İLE 1 MAYIS'A

Türkiye Komünist Partisi bu yıl 1 Mayıs'ta sosyalizmin gücünü, komünistlerin kararlılığını örgütlerinin belirlemiş olduğu meydanlara oluşturacağı kortejlerle taşıyacak. TKP örgütlerinin gösterilere katılacağı merkezler, buluşma yer ve saatleri şöyle:

Adana – 14.30 – Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önü
Ankara – 11.00 – Tandoğan Meydanı
Antalya – 14.00 – Aydın Kanza Parkı
Artvin – 13.00 – Çarşı Mahallesi Cumhuriyet Meydanı Atapark
Bolu – 14.00 – İzzet Baysal Anıtı
Bursa – 12.00 – Atatürk Stadı önü
Çanakkale – 13.00 – Eski Salı Pazarı
Dersim – 10.30 – Sanat Sokağı TKP Dersim İl Binası önü
Eskişehir – 10.00 – TKP Eskişehir İl binası önü
Hatay/İskenderun – 15.00 – Sahil Evlendirme Dairesi İskenderun
İzmir – 12.00 – Alsancak Cumhuriyet Meydanı
Konya – 12.30 – Kılıçarslan Meydanı
Lüleburgaz – 11.30 – Eski Hükümet Konağı önü
Mersin – 16.00 – Eski Tevfik Sırrı Gür Stadı
Ordu – 12.00 – Cumhuriyet Meydanı
Samsun – 14.00 – On Dokuz Mayıs Lisesi önü
Zonguldak – 12.30 – İstasyon Caddesi
İstanbul, Diyarbakır – Miting alanı ve saati belirlendiğinde TKP korteji için toplanma yer ve saati ilan edilecek

Sivil değil güdümlü, duygusallık

En saldırgan, en kudurmuş, en kendini kaybetmiş hallerinde bile devlet güdümlü saldırılarda rol alanlar kesinlikle sırtlarını sağlama aldıklarını düşündükleri için bunu yapmaktadırlar.

Erdoğan ve şürekasına bakarsak son saldırıda sevinilecek bir yan bile bulabiliriz: Hep pasif kaldığından, hakkını aramadığından, tepki göstermediğinden şikayetçi olduğumuz halk, duygularına yenik düşmüş, yaşadığı acının verdiği kızgınlıkla harekete geçmiş!

Buna inanılmasını da beklemiyorlar. Tersine, araya sıkıştırdıkları alaycı sözlerle, işin aslını herkes bilsin ve ayağını denk alsın demeye getiriyorlar.

Şunu kesin olarak söyleyebiliriz: Ülkemiz-de bir psikolojik arıza olarak, bir toplumsal bozulma olarak bir linç kültürünün oluştuğu doğru değildir. Son 40 yılda örgütlü olmayan, doğrudan devlet tarafından ya da devletin bir kesimi tarafından yönlendirilmeyen, devlet dışında bir örgütlenme tarafından kotarılsa bile devletin onayı, "buyur geç" demesi olmadan gerçekleştirilmiş bir "sivil" saldırı yoktur!

Bunun bir tarafı, iktidarı elinde bulunduranların sorumluluğunu gösterir. Basit sokak kavgaları dışında tüm saldırılarda yetki sahipleri aynı zamanda sorumluluk sahibidir.

Bir diğer tarafı da bu saldırılarda öne sürülenlere ilişkindir: En saldırgan, en kudurmuş, en kendini kaybetmiş hallerinde bile devlet güdümlü saldırılarda rol alanlar kesinlikle sırtlarını sağlama aldıklarını düşündükleri için bunu yapmaktadırlar.

CEHALETİN ARKASINA SAKLANAN DEVLET AKLI

AKP iktidarının sivil gücü tam olarak budur: Güdümlü cehalet. "Höt" denildiğinde duracak, "bas geri" denildiğinde evine dönecek, "yürü" denildiğinde yürüyecek... Bu bir siyaset tarzıdır ve AKP ile başlamamıştır. AKP'nin getirdiği yenilik, bu ilişkiyi gizleme ihtiyacı duymamasıdır. Geçmişte, yönetenler

ihtiyaç halinde kullandıkları bir dış kaynak olan gerici tabanı yönlendiriyordu. Gerici güruh, "yürü" dendiğinde saldırıyordu ve onları harekete geçirenlerin onlara sahip çıkmasını da beklemiyorlardı. Derin örgütlenmeler bu "sivil" hareketleri örgütleyiyor, onlara geçit veren devlet yetkililerinin sonrasında keskin kınamalar yayınlarlarken yüzleri kızarmıyordu.

AKP ise artık oyunu daha açık oynuyor. Tabii bir yere kadar... "Evinde tuttuğum yüz-

de 50'yi saldırm, size kolay gelsin" demiyorlar. "Ben tutmasam neler yaparlar" diyorlar.

Doğru mu?

Değil!

Ortada bir sivil hareket olduğu, dolup dolup taşmaya hazır olduğu doğru değil. Gönüllü oldukları bile tartışmalı. Doğrudan ya da dolaylı maddi kazanç beklentisi ile harekete geçtiklerini söylemek hiç haksızlık olmaz.

LİNÇ KÜLTÜRÜ DERKEN...

Türkiye siyasetinde Çubuk'ta yaşanana benzer saldırıların bir kültür haline geldiği söylenebilir. Kirli siyasetin bu tür yordamları benimsediği ortadadır. Kimi zaman mahalle kavgası görüntüsü ile başlatılan, kimi zaman "infial" havası verilen sivil terörün, örgütlü düzen siyasetinin elindeki araçlardan biri haline geldiğini görüyoruz.

Öte yandan "kültür" derken eğer toplumun bu yönde şekillendiği, halkın ya da halkın bir kesiminin her an birilerini linç etmeye hazır bir gerilimle yaşadığı kastediliyorsa, orada durmak gerekir. Yıllardır şahit olduğumuz provokatif sivil eylemler bir "kültürün" ürünü değildir.

Kültürel bir sorundan söz edeceksek, bu cehalet sorunudur. Kültürel bir sorundan söz edeceksek, bu haklının değil güçlünün yanında yer alma kültürüdür.

Bu kültür, herhangi bir ideolojinin ya da politik tavrın uzantısı değildir. Hatta ırkçılık, dinsel bağnazlık ya da milliyetçilik de "fikir" sistemleri olarak bu kültürün altyapısını oluşturuyor değildir.

Bu kültürün altyapısında, şu ya da bu fikre fanatikçe bağlılık değil fiksizlik vardır.

Çıkarıcılık ve bencillikle birleşmiş cehalet vardır.

PROVOKASYON DERKEN...

Çubuk'ta yaşanan saldırının bir politik provokasyon olduğu açık. Fakat bir konuda yanılmamak lazım: Bu tür provokasyonların, profesyonel provokatörler eliyle yürütülmesi, "dışardan gelenlere" yaptırılması hiç gerekmiyor. Gerici iktidar bu tür provokasyonlarda hazır gönüllü provokatörlere dayanıyor. Çıkar ilişkileriyle oluşturulmuş örgütlü cehalet ağı "dışardan taşımaya" ihtiyaç duymadan harekete geçirilebiliyor.

Provokasyon saptamasının doğruluğunun bittiği sınırı görmek lazım.

Örgütlü cehaletin, toplum gerçekliğinin dışında, karanlık yerlerde oluşturulmuş "provokatörler"den ibaret olmadığını görmeye başladığınızda, provokasyona karşı çıkarken, provokasyonun toplumsal özneleriyle kucaklaşmaya kalkışabilirsiniz!

DÜZEN SİYASETİ KİRLENİRKEN SOL TEMİZLENMELİDİR

Halka yalan söylemek suçtur! Halka seslenirken, gerçekleri söylemek önemlidir. "Asıl önemli olan söylediklerini halka kabul ettirmek" diyemezsiniz.

Yarım doğrularla, fast food fikirlerle halkı hızlıca arkasına almayı etkili siyaset olarak görmek bizden uzak olsun.

"Infial yaratmayı" bir siyaset yöntemi olarak görenler düzenin kirlenmiş siyasetçileridir.

Solun, bu kire ortak olmamak gibi bir ilkesi olmalıdır. Uydurma fotoğraflarla, cehaleti istismar eden haberlerle, yarım doğrularla yapılan siyaset her durumda düzene yarar. Sol bundan uzak durmalıdır.

Düzen siyaseti çok güçlü olduğunu sandığı sırada zayıflıyor. Bunun bir nedeni, inandırıcılığını yitirmesidir. Düzenin yalancı çobanları önce savundukları düzen çürük olduğu için sonra da bu düzeni savunurken çok yalan söyledikleri

için itibar kaybediyor.

Sol, bunun karşısında gerçeklere bağlılığı ile güç kazanabilir. "Nasıl da herkes yalan söylüyor, herkes gogoy peşinde" demek sola yarar sağlamaz.

Üstelik sol, sadece halka gerçekleri anlatmakla yükümlü değildir. Sol, sürekli olarak kendi bildiklerini de kontrol etmek, gerçeklik algısının bir kapalı devre hayal dünyası haline gelmemesini sağlamak zorundadır.

İlkelerimizi, değerlerimizi, amaç ve hedeflerimizi sürekli sorgulayacak değiliz. Tarafız! Taraf olmaktan vaz geçecek de değiliz.

Fakat, olaylara bakarken, gelişmeleri izlerken, objektifliğimizi yitirmemek, daha sonra "yahu biz bu işi nasıl bu kadar basitleştirip hafife almışız" dedirtecek saplantılara kapılmamak durumundayız.

SOSYAL MEDYA MI YANKI ODASI MI?

Sosyal medya alışkanlıklarının, marjinallikle, popülizm arasında salınan muhaliflere iyi gelmediğini de söylemek durumundayız. Bazen tüm bildiklerini sorgulayacak kadar kendinden şüphe edebilen, "aslında düşmanlarımız o kadar kötü değiller" dedirtmeye çok müsait olan orta sınıf muhalif kimliği, sosyal medyada kendisini bir yankı odasının içine yerleştirebiliyor. Kendi söylediklerini kendisi duyan, kendi çığlıklarının "tüm ülkeyi saran" muhalif tepki olduğunu sanan bir hal sola iyi gelmiyor.

Üstelik bu şekilde ülke gerçekliğinden kopan muhalefet, toplumun asıl kaynayan yerlerini de gözden kaçırıyor.

NERDEN ALIRIZ? DAYANIŞMA

YAPI KREDİ BANKASI
Ümraniye Alemdağ Caddesi Şubesi
ŞUBE KODU : 941
HESAP NO: 87854153
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR490006701000000087854153

AKBANK
Bahariye Şubesi
Şube kodu : 0141
Hesap No : 0128702
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR320004600141888000128702

BOYUN
EGME

değil cehalet

KIRLI SİYASET: İSTERSE DÖVDÜRÜR İSTERSE SEVDİRİR

Çubuk'taki saldırı ve ona eşlik eden "sosyal provokasyonlar" örgütlü cehaletin nasıl bir zorbalığın aracı olduğunu gösterdi.

Bu zorbalık konusunda iktidarın farklı kanatlarının farklı yaklaşımlara sahip olduğu da konuşuluyor. Özel olarak Devlet Bahçeli ve Süleyman Soylu isimleriyle özdeşleştirilen bir şahin kanadın, iktidarı kaybetmemek için zorbalık dozunu artırmayı seçtiği, daha ılımlı (ve gerçekçi) bir kanadınsa Erdoğan'a daha uzlaşmacı olma yönünde baskı yaptığı görüşünün oldukça güçlü dayanakları var.

Bunun ötesine geçen, artan zorbalık gösterileriyle şahinlerin (ve giderek Erdoğan'ın) tuzağa düşürüleceğini söyleyenler de var. Buna göre, Çubuk benzeri provokasyonlar, iktidarın şahinlerini bir çıkmaza sokacak ve iktidarı korumak için uzlaşmayı değil dayatmayı seçen kanat bu çıkmazla yanlışlanıp etkisizleştirilecek.

İktidarın çok boyutlu, çok eksenli bir iç çatışma yaşadığı artık bir abartma değil. Yeni parti girişimleri, AKP'nin içinde ortaya çıkan ve bastırılması kolay görünmeyen çatlak seslerin varlığı bu çatışmayla ilişkilendirilebilir.

Erdoğan bu çatışmanın bir tarafı olabileceği gibi, nihai kararı verecek

hakemi de olabilir.

Bunlar bir yerden sonra bizim izleyip anlamakla yetineceğimiz şeylerdir. İzlemekle yetinemeyeceğimiz ise halka dayatılan, "uzlaş ya da iç savaş" ikilemidir.

Zorbalık kendi başına bir yönetme yolu olmaz. Zorbalık, boyun eğdirmenin yoludur. Bazen "uzlaşmak" boyun eğmenin ta kendisidir.

İktidarın zorbalığına boyun eğmemeyi, ona meydan okumayı nasıl biliyorsak, iktidar cephesinden yükselen "toplumsal uzlaşma" şarlatanlıklarına karşı da uyanık olmayı bilmek zorundayız.

İYİ POLİS, KÖTÜ POLİS

Önemli bir nokta da şudur: Zorbalığı, gerilimi yükseltmeyi savunanlarla, uzlaşma şampiyonları bir noktada "uzlaşabilir." Zorbanın zorbalığı iktidarın sopası olarak iş görürken uzlaşma şampiyonları da sopadan yorulanları bir havuç verip bir köşeye oturtmayı becerecektir. Ülkemiz, birbirinin zıttı gören düzen siyasetçilerinin güzelce rol paylaşıp birlikte düzene hizmet etmelerinin çok örneğini görmüştür.

Zorbalığa teslim olmamak, aynı zamanda zorbalıkla dayatılan uzlaşmaları da reddetmekten geçer.

SİVAS: YANGINI UNUTMAYIP YAKANLARI UNUTMAK?

Kılıçdaroğlu'na yapılan saldırı pek çoklarına 1993 Sivas Katliamı'nı hatırlattı. Saatler süren bir gerici kalkışma, devlet yetkililerinin gözleri önünde, binlerce polisin ve binlerce askerin "yakanların güvenliğini" sağladığı bir katliamla sonuçlanmıştı.

O zaman da, saldırıya uğrayanlar "halkın hassasiyetini gözetmemekle" suçlanmıştı. Dönemin başbakanı, onlarca insanın öldürüldüğü katliamın hemen ardından "çok şükür, otel dışındaki

halkımız bir zarar görmemiştir" açıklaması yapmıştı. Maraş katliamı da hatırlandı. Yalan haberlerle, kışkırtıcı açıklamalarla bir katliamın nasıl hazırlandığı aklara düştü.

Garip olan bir şeyse, Sivas'ı hatırlayanların Sivas'ta yakan gericipleri AKP'ye karşı güvenilir müttefik olarak görebilmeleri idi.

Maraş katliamının arkasındaki faşist örgütlenmenin öz evlatlarını, bozkurtlarını, asenalarını dost bilebilmeleri idi.

İKTİDAR KILIÇDAROĞLU'NA SALDIRININ SORUMLULUĞUNDAN KAÇAMAZ

Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na dönük Ankara Çubuk'ta yapılan saldırının hangi "derin" hesabın ürünü olduğu önemli değildir. Önemli olan Türkiye'de bu hesaplar için fazlasıyla uygun bir zemin yaratılmış olmasıdır. Başta Cumhurbaşkanı olmak üzere, siyasi iktidarın temsilcileri ve o iktidarın ortağı partinin Genel Başkanı her gün onlarca kişiyi tehdit etmekte, hedef göstermekte, hiçbir hukuk ya da kural tanımaksızın insanlara "hain" damgası yapıştırmaktadır.

Bilinmelidir ki, Türkiye'de para ve iktidar sahibi bir odağın yönlendirmesi olmadan ana muhalefet partisinin genel başkanına saldırmayı kimse göze alamaz. Bu saldırının hükümeti güç duruma düşürmesi ya da siyasi iktidarın içinde başlayan hesaplaşmayla ilgili olma olasılığı yıllardır tehdit, şantaj, hakaret ve linç kültürünü besleyen siyasi iktidarın bu olaydaki sorumluluğunu hiçbir biçimde azaltmaz.

Türkiye'de bu siyaset tarzı, en fazla hakkını arayan emekçileri susturmak için kullanılmış, insanların eşitlik ve adalet arayışı devlet görevlilerinin ya da bu düzenin uşağı kesimlerin tahrik ettirdiği kalabalıklar tarafından boğulmak istenmiştir. Şimdi aynı emekçiler "hepimiz kardeşiz, hepimiz kucaklaşalım" söylemi ile yeni bir tuzağa doğru çekilmeye çalışılmaktadır.

Türkiye büyük bir ekonomik kriz yaşamaktadır. Eğer halk bu düzenin sahibi para babalarıyla uzlaşırsa, ekmeği daha da küçülecek, krizin faturasını yoksullar ödeyecektir. Halkımızın sömürücülerle, hırsızlarla, zorbalarla değil birbiriyle kucaklaşmaya ihtiyacı vardır.

Öte yandan Türkiye bir kez daha ABD ve Avrupalı emperyalistlerle daha uyumlu, daha itaatkar bir döneme sokulmaya çalışılmaktadır. "Uzlaşalım, normalleşelim" söylemi bu gidişe de hizmet etmektedir. Türkiye'de bütün kötülükler sömürücüler, emperyalistler ve din tacirlerinden kaynaklanmaktadır. Bunlar aslında tek bir cepheadir, birbirlerini beslerler.

Halkımıza çağırımız şudur: Sağa sola saldırın, linççi, faşist güruha ve "şimdi kucaklaşma zamanı" diyenlere boyun eğme! Bu iki farklı tarz aynı amaca hizmet ediyor. Türkiye'de yoksullar, emekçiler, işçi sınıfı bu oyunu fark etmeye başladı. Tek çıkış yolumuz, farklı bir siyaset kültürünü, yalansız, hakaretsiz, tutarlı, açık, aydınlık, insanca ve devrimci bir siyaset tarzını yaymak, örgütlenmektir. Yoksa karanlık güçlerin oyuncağı olmaktan kurtulamayız, bu düzen sürer gider.

CHP lideri Kılıçdaroğlu ve tüm CHP'lilere geçmiş olsun dileklerimizi iletmek insanlık görevimizdir. Bu görevi bütün samimiyetimizle yerine getirirken, yurtseverlik ve devrimcilik anlayışımız gereği, başka şeyler bir yana, Türkiye'de gericiğin bu kadar pervasızlaşmasında CHP'nin büyük bir sorumluluğunun bulunduğunu da hatırlatmak durumundayız.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komite

iletisim@tkp.org.tr

tkp.org.tr

TurkiyeKomunistPartisi

tkpninsesi

SAMANALTI / Sait Munzur

EZELİ VE EBEDİ SEÇİM SONUCU

KULE VİNÇ OPERATÖRLERİ ANLATTI '1 Mayıs'ta vinç getirip kocaman bir pankart açsak'

Ücretler zamanında verilmiyor, bazen iç ediliyor. 80 Metre yukarıda saatlerce molasız çalışıyorlar. Fazla mesai yok, insanca mesai zaten yok. Kazalara davetiye çıkaran çalışma koşullarında, artık iş güvenliği eğitimi de yok. İlk yardım eğitimi verilse yüksekten düşen işçiyi karga tulumba götürmeler olmayacak. Ama o da yok. Elde ne var sorusunun yanıtı ise bu: Şalter ellerinde!

İnşaat işçileri: Güvencesiz, molasız, iş güvenliği olmadan kötü koşullarda çalışıyorlar. Fazla mesai ücreti almadan uzun saatler çalışmak zorunda kalırken yorgun düştüklerinde yaptıkları en küçük bir dikkatsizlik yaşamlarına mal oluyor. Türkiye'nin krizi en yoğun yaşayan sektörlerinden birinde oldukları için düşük ücretlere çalıştırılmaya kolay razı ediliyorlar, işsiz kalma korkusuyla hayatları pahasına uzun saatlerini şantiyelerde geçiriyorlar. İnşaat sektörünün en tepesinde, 80 metre yükseklikte yalnız çalışan kule vinç operatörleri birlikte hareket etme gereğini görüyor, inşaat işçilerini ve operatör arkadaşlarını 1 Mayıs'ta örgütlü bir şekilde alanda olmaya çağırıyor.

Kule Vinç Operatörleri Derneği Yönetim Kurulu üyesi Çağdaş Binay ve Kule Vinç Operatörü Turabi Koç ile görüştük. İnşaat sektöründe yaşadıkları zorlukları anlattılar, inşaat sektöründen başlayarak işçiler için ülkedeki genel durumu değerlendirdiler.

İŞÇİLERİN ARTIK KÜÇÜLTÜLECEK GRAMAJI YOK

İnşaat sektöründe yıllardır çalışıyorsunuz, yaşadığınız zorluklar neler?

Çağdaş Binay: Bizim en büyük sorunu-muz, kimsenin zamanında maaşını alamaması. Taşeronlarda çalışan arkadaşlarımız başta olmak üzere kimisi dört, beş ay gecikmeli

parasını alıyor; kimisi de hiç alamıyor. Kendi başlarına memleketlerine gönderiliyorlar, telefonla diyalog başlıyor. Yevmiyeler zaten 10 yıl önceki yevmiyelerle aynı. Ama 10 yıl öncekinden daha fazla çalışıyorlar. Maaşlar yerinde sayıyor, çalışma saatleri uzuyor. Mesela marketler satacakları malın fiyatını yükseltmek yerine gramajından düşürüyor. Aynı taktiği işçilere de uyguluyorlar. Ama işçilerin artık küçültecek gramajı yok.

Turabi Koç: Genel olarak bahsedecek olursak çalışma şartları inşaat sektöründe çok ağır. Normalde iş makinesinde çalışanların en fazla 7,5 saat çalışması gerekiyor. Krizden faydalanıp, "bu şartlarda çalışacak-sın, beğenmiyorsan başkasını buluruz" diyerek işçileri korkutuyorlar. Sabah 7'de makineye çıkıyor akşam 5 olmuş hâlâ makinede. 70 metre, 80 metre yükseklikte çalışıyoruz. İster istemez kafa yorgunluğu, vücut yorgunluğu oluyor. Sağlıksız çalışma oluyor, göz yoruluyor. Ondan dolayı ister istemez göremiyor artık. Bazen akşam 9'a hatta 10'a kadar çalışmak zorunda kalıyor. İş kazası da meydana geliyor. Taşeron sisteminde mesai ücreti de yok. Maaşının bir kısmını bankadan alıyor, bir kısmını elden. Elden olan kısmını geç veriyorlar, bugün yarın atlatıyorlar. Patronu görürsen alıyorsun. Patronun tutmuş olduğu yönetici de seni sürekli çalışmaya zorluyor. Bizi idare et, bizi idare et. Nereye kadar işçiler

idare edecek?

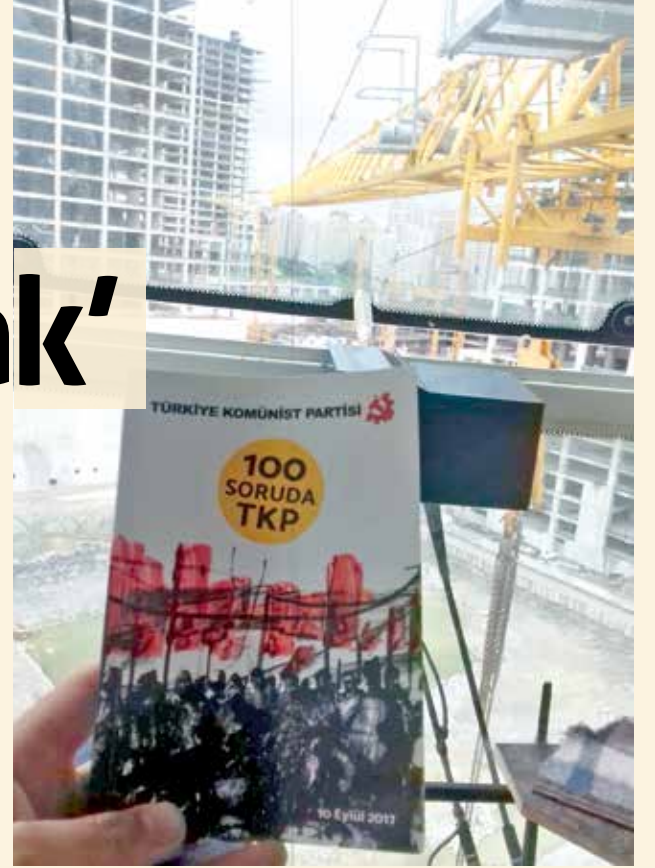
İŞ GÜVENLİĞİ EĞİTİMİ ALMADAN KAĞIT İMZALATIYORLAR

İş güvenliği ve iş sağlığı konusunda düzenli eğitim alıyor musunuz? Eksiklikler neler?

Çağdaş: İş güvenliği ve iş sağlığı eğitimini biz 2004'te çalıştığımız firmalarda oryantasyon eğitimi olarak 15 günde 1 alıyorduk.

Her gelen yeni işçiyi ayda bir eğitim verip toplantılar yapıyorlardı. Ancak şartlar sonradan patronlar tarafından esnetildi, götürü usulü geldiği için değişti. Maliyetli olduğu için 2008 ya da 2010'dan sonra bunu da kaldırdılar. Sadece girişlerde iş güvenliği eğitimi aldığını dair belgeleri dolduruyorsun imzalıyorsun, eğitim vermeden belge imzalattıyorlar.

Turabi: Kötü şantiyelere gittiğiniz zaman bırakın eğitimi, sedye bile yok. Zaten onların birçoğu AGİ'yi de gasp ediyor. 10 şirketten 9 tanesi ödemi-yordur AGİ'leri. Taşeron şirketlerde çalışanların hiçbirini ödemi-yorlar. İlk yardım eğitimi verilmiyor. Çalıştırırken ustalık belgesi isteyenlerin ilk yardım eğitimi de vermesi gerekir. İş kazası olduğunda yanlış müdahaleler olmaz böylece. Bilinçsiz şekilde karga tulumba götürüyorlar işçileri, hayatlarını mal ediliyor.

ELİMİZDEKİ ŞALTERİ, BİRLİKTE KULLANMAYI ÖĞRENMELİYİZ'

Kule vinç operatörleri olarak 1 Mayıs'a giderken neler söylemek istersiniz?

Çağdaş: Şantiyelerde kule vinç operatörlerinin elinin altında şalter var. Bu şalteri güç olarak kullanılabiliyoruz. Zamanında maaşlar ödenmediğinde, şalteri indirip paralarımızı almıştık.

Bizim elimizdeki gücü hep birlikte kullanabiliyor olmamız gerekiyor. İnşaat işçilerine, "sen gel benim istediğim zaman çalış, istediğim zaman yollarım seni" diyorlar ve yasal güçlerini kullanıyorlar. Birlikte mücadele etmek zorundayız, yoksa şartlarımız düzelmez, ölümden kaçamayız.

Turabi: Kamu çalışanları gibi resmi tatilimiz yok, şirketler bunun devletten parasını alıp ödemi-yorlar. Çoğu çalışanın sosyal hakkı yok. Bunların değişmesi için birlikte hareket etmemiz gerekiyor. Elimizde olsa 1 Mayıs'ta vinç getirip kocaman bir pankart açsak.

Çağdaş: 1 Mayıs'a giderken bütün kule vinç operatörlerini ellerindeki şalterleriyle birlikte bizimle alanda olmaya çağırıyoruz.

"İŞÇİLER YAŞAMINI YİTİRDİKTEN SONRA BARET, KEMER KOYUYORLAR"

Çağdaş: Birçok şantiyede işçiler öldükten sonra yanına emniyet kemeri, baret vs. koyuluyor. Önceden bilirkişi ya da iş güvenliği hiç yoktu Türkiye'de, şimdi var ancak çok eksik ve göstermelik. Toz maskesi kesinlikle şantiyede uygulanmıyor. Zaten belli bir frekansın üstünden şantiyede çalışan işçiler, belli bir zamandan sonra duyma problemi yaşıyorlar.

Turabi: Olması gereken iki saatte bir mola, 4 saatte bir yemek. Şu anda şantiyelerde 10 saat insanlar molasız çalışıyor. Adamlar son gücünü kullandıktan sonra ölmeye mahkûm oluyorlar. İş cinayetine davet çıkartan bir prim sistemi var: götürü sistemi diyorlar. Aslında bir günde yapacağı işi yarım günde yaptırmaya çalışıp iş cinayetine davetiye çıkarıyorlar. Hızlı, korumasız

ve dikkatsiz çalışıyorlar.

Çağdaş: Operatör olarak kullandığımız cihazlar, muayenesiz ve bakım görmemiş olabiliyor. Buna rağmen çıkıp çalışıyoruz. Bir denetim problemi de var, bir cihazı denetlemek zamandan kayıp, ekstra maliyet, işin durması demek. Hava koşulları uygun olmadığı zaman da çalışmaya zorluyorlar. Biz çalışmadığımız zaman aşağıdaki iş duruyor. Aşağıdaki iş durunca para kaybediyor patron. Belgelendirme konusunda işçiler dolandırılıyorlar. İşte biz size ustalık belgesi vereceğiz diyorlar. Götürüyorlar bir yere, bunun maliyetini de işçiyi yansıtırıyorlar. Çünkü ustalık belgesi almadan hiç bir yerde çalışılmıyor artık. Her şeyi belgelendirmek adına buradan da nemalanmaya çalışıyorlar.

KULE VİNÇ OPERATÖRLERİ VE İNŞAAT İŞÇİLERİ SEMT EVİNDE TOPLANDI

İnşaat işçileri ve vinç operatörleri geçtiğimiz hafta sonu İstanbul Maltepe'deki Altayçeşme Semt Evi'nde bir araya geldiler. İşçiler çalışma koşullarını paylaştı, haklarını nasıl arayacaklarını tartıştı ve 1 Mayıs'ta örgütlü katılımı nasıl artıracaklarını konuştu. Herhangi bir kazanın kendileri için ölüm demek olduğunu aktaran vinç operatörleri sağlıksız çalışma koşullarından bahsetti. Mola vermeden, mesai almadan 12 saate yakın çalıştıklarını anlatan inşaat işçileri ve vinç operatörleri 1 Mayıs'a kadar daha fazla şantiyeden işçilere ulaşma kararı aldı.

PATRONLARINENSESİNDEYİZ

DOĞA KOLEJİ ÖĞRETMENLERİNDEN ÇAĞRI!

Bizler, Aylardır maaşlarını ya parça parça alan ya hiç alamayan, Sözleşme şartlarına dair en ufak söz hakkı bulunmayan, İş güvencesi patronun iki dudağı arasında çıkacak söz ile belirlenen, Yorgun ve yüklü çalışma baskısına maruz kalan, Öğretmenlik mesleği tanımı dışındaki işleri yapmak zorunda bırakılan, Sosyal hakları günden güne ellerinden alınan, Hakkını aradığında mobbinge uğrayan, Kısacası binlerce öğrencinin eğitiminden sorumlu olan ancak kendi çalışma şartları hakkında en ufak bir söz hakkı olmayan öğretmenleriz.

Ama çaresiz değiliz. Sorunlarımızın çözümünün birlikte düşünmekten ve birlikte tutum almaktan geçtiğini biliyoruz. Birlikte davranmanın ailelerimize ve kendi çocuklarımızdan ayırmadığımız öğrencilerimize karşı sorumluluğumuz gereği olduğunu düşünüyoruz. Bu nedenle öğretmen kimliğimizin gereğini yerine getirerek sorumlu davranıyor, artık yan yana geliyoruz. Bunun için ilk adımı attık ve Doğa Koleji Öğretmen Komitesini kurduk. İnaniyoruz ki, bu adım sadece Doğa Koleji ile sınırlı kalmayacak, tüm eğitim emekçileri için yeni bir mücadele ve dayanışma merkezi haline gelecek. Çağrımız tüm özel okul öğretmenlerini içine alacak şekilde büyüyecek. Şimdi örgütlenmenin, dayanışmanın, birlikte hareket etmenin doğamızda var olduğunu göstermenin tam zamanıdır!

**PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ AĞI
DOĞA KOLEJİ ÖĞRETMEN KOMİTESİ**

İletişim:patronlarinensesindeyiz.org www.patronlarinensesindeyiz.org +90 (541) 940 95 14 patronlarinensesindeyiz.org pensendeiz

